

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että komissio teki virheen, kun se katsoi, että yrityksellä, jonka sijaan kantaja on tullut, oli ratkaiseva vaikutus kyseessä oleviin yrityksiin. Kantaja väittää tältä osin, että riidanalainen päätös perustuu paikkaansa pitämättömille tosiseikkoja koskeville toteamuksille ja syyksi luottavuutta oikeudellisten edellytysten ja erityisesti niiden edellytysten, joiden perusteella ratkaiseva vaikutus on pääteltävissä, virheelliselle soveltamiselle.

Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, että komission toimivalta määrätä sakko on vanhentunut asetuksen (EY) N:o 1/2003 25 artiklan 1 ja 5 kohdan nojalla. Kantaja esittää tältä osin, että komissio ei ole osoittanut kyseisten yritysten rikkomista vuoden 1996/97 jälkeiseltä ajalta eikä missään tapauksessa vuosilta 1999 ja 2000. Kantaja väittää lisäksi, että siitä, että komissio keskeytti menettelyn yhdistetyissä asioissa T-125/03 ja T-253/03, Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals v. komissio, ei seuraa se, että vanhentumisaika olisi keskeytynyt kantajaan nähden.

Lopuksi kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu. Kantaja katsoo tältä osin, että komissio keskeytti tutkinnan perusteetta noin neljän vuoden ajaksi, mikä johti siihen, että tutkinnan aloittamisen jälkeen kului viisi vuotta ennen kuin kantajalle ilmoitettiin asiasta ja noin kuusi vuotta ennen kuin väitetiedoksianto toimitettiin kantajalle. Kantaja väittää lisäksi, että komissio ei suorittanut tutkintaa tosiseikkojen selvittämiseksi kaikilta osin kyseessä olevien henkilöiden ja taloudellisen yksikön osalta. Kantajan katsoo, että syyllistyessään näihin laiminlyönteihin komissio riisti siltä mahdollisuuden todisteiden turvaamiseen ja puolustautumiseen tehokkaalla tavalla.

Kanne 28.1.2010 — *Faci v. komissio*

(Asia T-46/10)

(2010/C 100/79)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Faci SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat S. Piccardo, S. Crosby ja S. Santoro)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin päätöksessä katsotaan, että kantaja teki yhteistyötä hintojen vahvistamiseksi, markkinoiden jakamiseksi myyntikiintiöiden avulla sekä asiakkaiden jakamiseksi
- kantajalle määrätty sakko on kumottava tai sen määrää on huomattavasti alennettava
- päätös on kumottava siltä osin kuin päätöksessä alennetaan Bärlocherille alun perin laskettua sakkoa, tai myönnetyn alennuksen määrää on huomattavasti pienennettävä
- komissio on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että komission 11.11.2009 tekemä päätös (asia nro COMP/38.589 — lämpöstabilisaattorit) kumotaan siltä osin kuin komissio katsoi, että kantaja on rikkonut EY 81 artiklaa (nykyisin SEUT 101 artikla) ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa tekemällä yhteistyötä hintojen vahvistamiseksi, markkinoiden jakamiseksi myyntikiintiöiden avulla sekä asiakkaiden jakamiseksi ESBO/esterien alalla. Toissijaisesti kantaja vaatii, että sille määrätty sakko on alennettava huomattavasti.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että komissio on loukannut yleisiä oikeusperiaatteita, tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, loukannut hyvän hallinnon ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita; lisäksi komissio on toiminut ilman toimivaltaa sekä loukannut vääristymättömän kilpailun periaatetta, laiminlyönyt perusteluvollisuutensa ja soveltanut virheellisesti vuoden 2006 sakkoja koskevia suuntaviivoja. Kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen:

- Komissio teki ilmeisen arviointivirheen, koska se antoi liian vähän painoarvoa selvitykselle ajalta, joka edelsi kantajan osallistumista kartelliin, ja koska se antoi liikaa painoarvoa muulle selvitykselle. Tästä syystä komissio ei ottanut kantajan rikkomuksen vakavuuden arvioinnissa asianmukaisesti huomioon sen seikan merkitystä, että erityisen vakavan kartellin, johon liittyi hintojen vahvistamista, markkinoiden jakamista, asiakkaiden jakamista, vahinkoa aiheuttavaa hinnoittelua ja jopa lahjontaa, täysimääräinen toiminta oli päätynyt ennen kantajan osallistumista kartelliin.

— Komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska se kohteli kantajaa samalla tavoin kuin muita yrityksiä, vaikka kantajan rikkomuksen suhteellinen vakavuus olisi oikeuttanut huomattavasti toisenlaisen kohteluun. Komissio otti sakon määrän laskennassa huomioon ainoastaan yhden prosentin myyntiarvosta merkityksellisillä markkinoilla, vaikka kantaja oli syyllistynyt vähäisempään määrään rikkomuksia, joista yksikään ei ollut luonteeltaan erityisen vakava, ja vaikka komissio oli todennut, ettei kantaja ollut pannut sopimusta täytäntöön. Komissio rikkoi myös syrjintäkieltoa, koska se ilmoitti kantajalle tätä koskevasta tutkimuksesta selvästi muille yrityksille tehtyä ilmoitusta myöhemmin, minkä seurauksena se aiheutti kantajalle vahinkoa.

— Komissio loukkasi hyvän hallinnon periaatetta siltä osin kuin hallinnollinen menettely oli kestoltaan kohtuuton ja siltä osin kuin tämä menettely keskeytettiin menettelyn aikana esiin tulleen seikan käsittelemiseksi. Komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska sen toimet olivat epäoikeutetusti vahingollisia kantajalle, jolle määrättyä sakkoa olisi tullut alentaa huomattavasti yhtä prosenttia enemmän.

— Kantaja riitauttaa Bärlocherille, joka on kantajan tosiasiallinen tai mahdollinen kilpailija, määrätyn sakon alentamisen (yli 95 prosenttia) toimivallan puuttumisen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisen — laajasti ymmärrettynä — sekä perusteluvollisuuden laiminlyönnin perusteella. Kantaja katsoo, että sakon määrän alentaminen merkitsee tukea, joka todennäköisesti johtaa kilpailun vääristymiseen. Lisäksi — tai toissijaisesti — komissio ei ilmaissut syytä sakon määrän alentamiselle päätöksen versiossa, joka annettiin kantajalle tiedoksi, mikä merkitsee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä.

— Kantajalle määrätty sakko ei ole vuoden 2006 sakkoja koskevien suuntaviivojen ja niihin liittyvien periaatteiden mukainen. Komissio ei ottanut sakon määrän laskennassa asianmukaisesti huomioon sitä seikkaa, että kantaja ei ollut muista yrityksistä poiketen osallistunut erittäin vakaviin kartellirikkomuksiin ja että se oli osoittanut jatkuvaa kilpailukäyttäytymistä merkityksellisillä markkinoilla. Kantajan rikkomuksen vakavuus arvioitiin virheellisesti siten, että sen syyksi luettiin kilpailuvastainen käyttäytyminen. Komissio ei myöskään ottanut huomioon Facin tosiasiallista asemaa, rajallista kokoa, rajallista markkinavoimaa ja kyvyttömyyttä vahingoittaa kilpailua verrattuna toisiin yrityksiin; komissio ei oikaissut tätä virhettä vuoden 2006 sakkoja koskevien suuntaviivojen 37 kohdan mukaisesti, eikä se soveltanut suuntaviivoja lainmukaisesti.

Kanne 27.1.2010 — Akzo Nobel ym. v. komissio

(Asia T-47/10)

(2010/C 100/80)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Alankomaat), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Saksa), Alzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Alankomaat) ja Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat C. Swaak ja Marc van der Woude)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohta on kumottava kokonaisuudessaan tai osittain ja/tai

— riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyjen sakkojen määrää on alennettava ja/tai

— asiassa on todettava, että Akzo Nobel Chemicals GmbH:n ja Alzo Nobel Chemicals B.V:n ei voida katsoa olevan vastuussa rikkomisista ennen vuotta 1993 ja että Akzo Nobel NV:n ei voida katsoa olevan vastuussa rikkomisesta vuosina 1987–1998 yksinään eikä myöskään yhdessä Elementis-konserniin kuuluvien yritysten kanssa

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan, että komission 11.11.2009 tekemä päätös (asia COMP/38.589 — lämpöstabilisaattorit) kumotaan siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä todettiin kantajien rikkomus EY 81 artiklaa (josta on tullut SEUT 101 artikla) ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa sopimalla salaisesti hinnoista, jaksamalla markkinoita myyntikiintiöitä käyttämällä, osoittamalla asiakkaita tietyille yrityksille ja vaihtamalla luottamuksellisia kaupallisia tietoja erityisesti asiakkaiden, tuotannon ja myyntien osalta tinastabilisaattorialalla. Toissijaisesti kantajat vaativat mainitulla päätöksellä määrättyjen sakkojen määrän huomattavaa alentamista.